

Вікторія Жигірь, кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри професійної педагогіки та методики професійного навчання
Бердянського державного педагогічного університету

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ПІДГОТОВЦІ МЕНЕДЖЕРІВ ДО ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглядаються методологічні, наукові, організаційні і методичні основи формування професійних знань майбутніх менеджерів у процесі фахової підготовки у ВНЗ до педагогічної діяльності.

Ключові слова: освіта, навчання, менеджер, педагогіка, управління, технологія, система, процес, планування, кадри, студенти.

В статье рассматриваются методологические, научные, организационные и методические основы формирования профессиональных знаний будущих менеджеров в процессе профессиональной подготовки в ВУЗЕ к педагогической деятельности.

Ключевые слова: образование, учеба, менеджер, педагогика, управление, технология, система, процесс, планирование, кадры, студенты.

In the article methodological, scientific, organizational and methodical bases of forming of professional knowledge of future managers are examined in the process of professional preparation in INSTITUTE of higher to pedagogical activity.

Key words: education, studies, manager, pedagogics, management, technology, system, process, planning, shots, students.

Постановка проблеми. Професійна педагогіка, як і будь-яка наука, має свою систему загальних і специфічних методів дослідження, що є важливим чинником її розвитку, становлення менеджменту у системі безперервної освіти підготовки менеджерів освітньої діяльності.

Аналіз останніх публікацій. Розвитку та становлення професійної освіти менеджерів в галузі промисловості надається належна увага, у світ виходить значна кількість навчальної літератури, підручників та посібників авторів: Б.М. Андрушків, О.Є. Кузьмін [1], О.І. Вишневський [2], М.В. Вачевський, В.М. Мадзігон, Н.М. Примаченко [3], М.В. Єрмошенко, С.А. Єрохін, О.А. Стороженко [4], В.І. Зінкевич, О.М. Свінцов [12], М.П. Пантюк, Т.І. Пантюк [8], І. Лікарчук [11], Н. Коломінський [10], Я.Г. Камінецький [9], та інші автори, проте залишається невизначеним питання підготовкою менеджерів для освітньої галузі діяльності, що спонукало вибору даної теми дослідження: “Формування професійних компетентностей майбутніх менеджерів у ВНЗ до педагогічної діяльності” [5].

Мета статті. Розкриття важливого завдання, є в тому, щоб створити психолого-педагогічні передумови формування активних, конкурентоздатних, ініціативних менеджерів, спроможних до продуктивної діяльності в закладах освіти різного рівня і акредитації (початкова школа, загальноосвітня школа,

професійно-технічне училище, коледж, ВНЗ, академія) вивчення менеджменту та підготовки менеджерів до діяльності у галузі освіти .

Виклад основного матеріалу. Основна функція методу економічної освіти – внутрішня організація і регулювання процесу пізнання або практичного перетворення того чи іншого об’єкта у діяльність із отриманням матеріальних благ або вигоди. Отже, метод зводиться до сукупності визначених правил, прийомів, способів, норм пізнання і дії на основі отриманих статистичних даних. Він є системою розпоряджень, принципів, вимог, які орієнтують дослідника у рішенні певного завдання, досягненні визначеного результату в тій або іншій сфері діяльності [6].

Розрізняють два рівні дослідження:

- емпіричний, на якому відбувається процес нагромадження фактів;
- теоретичний – досягнення синтезу знань (у формі наукової теорії).

Розглянемо **методи емпіричного дослідження** у професійній педагогіці.

Педагогічне спостереження – це систематичне цілеспрямоване вивчення об’єкта. Щоб бути плідним, спостереження має відповідати таким вимогам:

- спостереження ведеться для визначеного, чітко поставленого завдання;
- виконується за планом спостереження;
- спостерігаються лише визначені сторони явища, які викликають інтерес під час дослідження;

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ПІДГОТОВЦІ МЕНЕДЖЕРІВ ДО ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

- спостерігач активно шукає потрібні об'єкти, риси явища;

- спостереження ведеться неперервно або за визначеною системою.

Спостереження як метод пізнання дає можливість одержати первинну інформацію у вигляді сукупності емпіричних тверджень. Емпірична сукупність утворює первинну схематизацію об'єктів реальності – вихідних об'єктів наукового дослідження [2].

Спостереження як метод дослідження припускає виконання дослідником наступних правил:

- чітке визначення мети спостереження;

- складання програми спостереження;

- детальна фіксація даних спостереження;

- застосування систем категорій і оцінних шкал.

Програма спостереження має точно визначати послідовність роботи, виділяти найбільш важливі об'єкти спостереження, способи фіксації результатів (протокольні записи, щоденники спостережень і т.ін.).

Спостереження застосовується в процесі практично будь-якого педагогічного дослідження. Вивчення педагогічних явищ вимагає спостереження, нагромадження і фіксації фактичного матеріалу. Наприклад, для викладача-дослідника дуже важливим є спостереження за роботою учнів на заняттях – їхнім поведінням під час викладання нового матеріалу, при його закріпленні тощо.

Дослідницька бесіда – це один з основних методів психології і педагогіки, що передбачає одержання інформації про досліджуване явище в логічній формі, як від досліджуваної особистості, членів досліджуваної групи, так і від оточуючих людей. В останньому випадку бесіда виступає як елемент методу узагальнення незалежних характеристик. Наукова цінність методу полягає в установленні особистого контакту з об'єктом дослідження, можливості отримати дані оперативно, уточнити їх під час співбесіди.

Практика психолого-педагогічних досліджень виробила визначені правила застосування методу бесіди:

- розмовляти лише у межах теми дослідження;

- формулювати запитання чітко і ясно, з огляду на ступінь компетентності співрозмовника;

- підбирати і ставити запитання у зрозумілій формі, щоб спонукати респондентів давати на них розгорнуті відповіді;

- уникати некоректних запитань, враховувати настрої, суб'єктивний стан співрозмовника;

- не проводити бесіду поспіхом, у збудженому стані;

- вибирати таке місце і час проведення бесіди, щоб ніхто не заважав її ходу, підтримував доброзичливий настрій.

За допомогою цього методу педагогічного дослідження дослідник з'ясовує думку і відношення учнів і викладачів до тих або інших педагогічних фактів і явищ і тим самим намагається скласти більш глибоке представлення про їхню сутність або причини. На вище розглянутому прикладі про різне поведіння учнів на занятті дослідникові доцільно зіставити свою думку з думкою інших викладачів і зробити висновок [6].

Інтерв'ю – це різновид методу опитування, спеціальний вид цілеспрямованого спілкування з людиною або групою людей. В основі інтерв'ю лежить звичайна бесіда. Однак на відміну від неї, ролі співрозмовників закріплені, нормовані, а цілі визначаються задумом і завданнями проведеного дослідження.

Специфіка інтерв'ю полягає в тому, що дослідник визначає завчасно лише тему майбутнього дослідження й основні питання, на які він хотів би одержати відповіді. Усі необхідні положення, як правило, черпаються з інформації, отриманої в процесі спілкування особи, що бере інтерв'ю (інтерв'юера), з особою, що дає його.

Вивчення навчальної документації і продуктів діяльності учнів – як метод вивчення продуктів діяльності – це дослідницький метод, що дозволяє вивчати сформованість знань, умінь і навичок, інтересів і здібностей людини, розвиток у неї різних психологічних якостей і властивостей особистості на основі аналізу продуктів її діяльності. Вивчення продуктів діяльності людини в широкому змісті є не що інше, як вивчення наслідків розпочатих нею зусиль, що внесли зміни, спричинили реальні зрушення в її життєвих позиціях, дозволили змінити своє відношення до системи цінностей і т.ін. У більш вузькому плані, мова може йти про матеріалізовані результати діяльності людини [3].

Вивчення продуктів діяльності дозволяє судити про досягнутий рівень діяльності і про сам процес виконання поставлених дослідницьких завдань. При цьому важливо одержати представлення про рівень готовності учня до визначених видів діяльності, про характер завдань і умови, у яких вони виконувалися. Маючи ці дані, дослідник може судити про сумлінність і завзятість у досягненні мети, про ступінь ініціативи і творчості у виконанні роботи, тобто про зрушення в розвитку особистості.

Під час роботи дослідник зіштовхується з вивченням різноманітних документів: службових

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ПІДГОТОВЦІ МЕНЕДЖЕРІВ ДО ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

характеристик, групових журналів, відомостей успішності за минулі роки навчання, читацьких формулярів учнів у бібліотеці, особистих справ, медичних карт, автобіографій, журналів контрольних перевірок, наказів і розпоряджень керівництва освітніх установ, протоколів зборів і засідань і ін. Аналіз цих документів дозволяє виявити динаміку розвитку особистості що навчається, зіставити офіційні думки, одержати об'єктивні дані, що характеризують реально сформовану практику організації освітнього процесу.

Соціологічні методи дослідження – розглянуті вище методи при усіх своїх перевагах мають один недолік – з їхньою допомогою дослідник одержує порівняно обмежену кількість даних (невелика кількість учнів, навчальних закладів). Іноді виникає необхідність проводити масове вивчення тих або інших питань. Для цього використовують:

- анкетування – опитувані відповідають на запитання анкети;
- рейтинг – опитувані оцінюють важливість певних об'єктів, явищ або їх елементів;
- метод експертних оцінок – компетентні особи (учителі, викладачі, адміністрація навчальної установи) здійснює оцінювання тих або інших розробок.

Анкетування дає можливість установити загальні погляди, думки людей за тими або іншими напрямками; виявити мотивацію їхньої діяльності, систему відносин.

Розрізняють наступні варіанти анкетування – особистісне (при безпосередньому контакті дослідника і респондента) або опосередковане (анкети поширюються роздавальним способом, а респонденти відповідають на них узручний час); індивідуальне або групове; суцільне або вибіркове.

В основі анкетування лежить спеціальний запитальник – анкета. Виходячи з того, що анкета – це розроблений відповідно до встановлених правил документ дослідження, що містить упорядкований за змістом і формою ряд питань і висловлень, часто з варіантами відповідей на них, розробка її вимагає особливої уваги, вдумливості.

Доцільно, щоб анкета містила в собі три значеннєві частини:

- вступну, яка містить мету і мотивування анкетування, значимість участі в ньому респондента, гарантію таємниці відповідей і чіткий виклад правил заповнення анкети;
- основну, що складається з переліку запитань, на які слід дати відповідь;
- соціально-демографічну, покликану виявити основні біографічні дані і соціальний стан опитуваного.

Рейтинг – процедура установлення відносної значимості (переваги) досліджуваних об'єктів на основі їхнього упорядкування.

Ранг – показник, що характеризує порядкове місце оцінюваного об'єкта в групі інших об'єктів, що володіють істотними для оцінки властивостями. Для кожного об'єкта обчислюють суму рангів, отриману від всіх учасників рейтингу, потім упорядковують ці суми: вищий ранг привласнюють об'єктові, що одержав найбільшу суму, найнижчий ранг – об'єктові з найнижчою сумою. Практика показує, що найбільш надійні результати виходять, коли кількість об'єктів для порівняння не перевершує 20.

Методи математичної статистики – використовуються для кількісного аналізу отриманого в процесі дослідження фактичного матеріалу.

Статистичні дані проводять методом аналізу та прогнозу попиту на необхідність отримання бажаних даних (виробництво товару, підготовки фахівців для ринку праці, послуги і інші матеріальні блага), як відзначає Н.Л. Вачевська [13].

Попит – це бажання і здатність споживача купити товар або послугу в певний час та в певному місці.

Купівельний попит населення – це є купівля товарів, які забезпечені грошима та пред'явлені на ринку.

Статистика попиту виділяє такі методи купівельного попиту:

- **оперативний** – це вивчення кон'юнктури ринку, зміни попиту та виявлення тих товарів, які не користуються попитом;
- **статистико-економічний** – це включає розрахунок середніх величин, середньоквадратичного відхилення та коефіцієнт варіації.

Статистика попиту ставить перед собою такі завдання:

- оцінка обсягу та структури попиту на товари;
- вивчення середньодушового попиту;
- прогнозування попиту на ринку товарів та послуг.

Рівень споживання диференціюється по регіонах, соціальних груп населення залежно середньодушного доходу в сім'ї. За допомогою системи індексів визначають вплив на динаміки рівня споживання зміни в його окремих групах:

$$I_{z.c} = \frac{\sum g_1 d_1}{\sum g_0 d_0}$$

g – рівень споживання в окремих групах населення

d – частка чисельності населення в окремих групах

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ПІДГОТОВЦІ МЕНЕДЖЕРІВ ДО ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

- фіксованого складу $I_{f.c} = \frac{\sum g_1 d_1}{\sum g_0 d_1}$

- структурних зрушень $I_{c.z} = \frac{\sum g_0 d_1}{\sum g_0 d_0}$

Динаміку рівня середньодушового споживання – обчислюють у натуральному вираженні (взуття – пари, тканина – метри) та вартісному вираженні.

Еластичність попиту – це ступінь реагування та зміни попиту в залежності від різних соціально-економічних факторів, в першу чергу такі як ціна та грошовий дохід.

Коефіцієнт еластичності – це зміна у відсотках результативної ознаки при зміні факторної на 1%. Коефіцієнт цінової еластичності попиту показує на скільки % змінюється попит при зміні ціни на 1% і визначають за формулою:

$$\varepsilon_D = \frac{(D_1 - D_0) P_0}{(P_1 - P_0) D_0}$$

D_1, D_0 – кількість у звітному та базисному періоді.

P_1, P_0 – ціна у звітному та базисному періоді.

Приклад: На біржі нерухомості майна попит однокімнатних квартир мали такий вигляд:

Показник	Місяць	
	Жовтень	Грудень
Попит: D		
К-сть однокімнатних квартир	7	6
Ціна, доларах США P	3600	5000

$$\varepsilon_{D^0} = \frac{(6-7)*3600}{(5000-3600)*7} = \frac{-3600}{1400*7} = \frac{-3600}{10200} = -0,367$$

Коефіцієнт еластичності від ціни завжди від'ємна величина, оскільки ціна знижується, то попит на товар зростає.

У проведеному прикладі попит на нерухоме майно нееластичний, тобто процентне змінення кількості товару, який має попит менше ніж змінення ціни.

$$\varepsilon_S = \frac{(S_1 - S_0) * P_0}{(P_1 - P_0) * S_0}$$

S – пропозиція.

P – ціна.

Статистичне прогнозування попиту – це наукове обґрунтування передбачене розвитку попиту в майбутньому на підставі вивчення тенденцій його зміни.

Виділяють такі види прогнозів:

- Термін передбачення (короткостроковий – 1 рік, середньостроковий – до 5 років, довгостроковий – більше 5 років).

- Ступінь охоплення об'єктів дослідження – глобальний, регіональний.

- Експеримент – педагогічний, виробничий, науковий та інші.

Педагогічний експеримент – як метод дослідження полягає у спеціальній організації педагогічної діяльності викладачів, учнів і студентів з метою перевірки, обґрунтування задалегідь розроблених теоретичних припущень і гіпотез. Коли гіпотеза або припущення знаходить своє підтвердження на практиці, дослідник робить теоретичні узагальнення і висновки.

Залежно від цільових настанов розрізняють:

- **констатуючий експеримент** – проводиться на початку дослідження з метою з'ясування стану справ по даній проблемі на практиці. Наприклад, по проблемі про самоконтроль учнів суть констатуючого експерименту може складатися у проведенні бесід з викладачами й учнями з питань, чи знають вони про прийоми самоконтролю і про те, як ними користуватися. По цих же питаннях можна провести анкетування, спостереження за процесом підготовки учнів до занять;

- **формулюючий (творчо-перетворювальний) експеримент** – дослідник розробляє гіпотезу дослідження, тобто теоретичні основи і конкретні методичні заходи для рішення дослідницької проблеми. Наприклад, якщо дослідник установив, що необхідно покращити самоконтроль учнів, він передбачає конкретні заходи, які б сприяли подоланню недоліків у здійсненні самоконтролю на практиці (роз'яснює сутність самоконтролю, знайомить із прийомами і формує в учнів відповідні уміння і навички).

- **контрольний експеримент (навчальний)** – перевірка отриманих висновків і розробленої методики в масовій навчальній практиці – в інших педагогів і в інших навчальних закладах (апробація). Якщо ефективність методики підтверджується, дослідник узагальнює отримані результати, що стають теоретичним і методичним надбанням професійної педагогіки [7].

Вивчення й узагальнення передового

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ПІДГОТОВЦІ МЕНЕДЖЕРІВ ДО ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

педагогічного досвіду – цей метод заснований на вивченні і теоретичному осмисленні практики роботи кращих викладачів і навчальних установ, що успішно здійснюють навчання і виховання. Мова йде про те, що емпірично (досвідченим шляхом), викладачі нерідко підходять до важливих методичних розробок, що найчастіше не були відомі в педагогіці і носять інноваційний характер. Якщо ці нововведення не будуть узагальнені і теоретично обґрунтовані, вони так і залишаться надбанням одинаків. Лише теоретичне осмислення інноваційного досвіду навчально-виховної роботи дозволяє включати її в систему педагогічної науки [7].

Розглянемо **методи теоретичного та емпіричного досліджень**.

Абстрагування – це відхід у думці від несуттєвих властивостей, зв'язків, відносин предметів і виділення декількох рис, що цікавлять дослідника.

Процес абстрагування має два рівні. Перший: виділення найважливішого в явищах і установлення факту незалежності досліджуваних явищ, (якщо об'єкт А не залежить безпосередньо від чинника Б, то можна залишити його осторонь як несуттєвий). Другий рівень: реалізація можливостей абстрагування. Сутність його полягає в тому, що один об'єкт замінюється іншим, більш простим, що виступає як “модель” першого.

Результат абстрагування часто виступає як специфічний метод дослідження, а також як елемент більш складних за своєю структурою методів експерименту – аналізу і моделювання.

Аналіз і синтез. Аналіз – метод пізнання, що дає можливість розділяти предмети дослідження на складові частини. Синтез, навпаки, припускає поєднання окремих частин або рис предмета в єдине ціле. Аналіз і синтез взаємозалежні, вони являють собою єдність протилежностей.

Аналіз і синтез бувають:

- прямим, або емпіричним (використовується для виділення окремих частин об'єкта, виявлення його властивостей, найпростіших вимірів і т.д.);

- зворотним – базується на деяких теоретичних розуміннях щодо причинно-наслідкових зв'язків різних явищ або дії будь-якої закономірності. При цьому, виділяються і з'єднуються явища, що здаються істотними, а другорядні ігноруються;

- структурно-генетичним – вимагає виділення в складному явищі таких елементів, що мають вирішальний вплив на всі інші сторони об'єкта.

Індукція і дедукція. Зміст дедукції – метод пізнання і використання загальних наукових положень при дослідженні конкретних явищ. Під

індукцією розуміють перехід від часткового до загального, коли на підставі знання про частини предметів класу робиться висновок щодо класу в цілому.

Існує кілька варіантів установлення спадкоємного зв'язку методами наукової індукції:

- метод єдиної подібності – якщо два або більше випадки досліджуваного явища мають лише одну загальну обставину, а всі інші обставини різні, то саме ця подібна обставина є причиною явища, що розглядається;

- метод єдиної розбіжності – якщо випадок, у якому досліджуване явище настає, і випадок, у якому воно не настає, в усьому подібні і відрізняються лише однією обставиною, то саме ця обставина, що має місце в одному випадку і відсутня в іншому, є причиною явища, що досліджується;

- об'єднаний метод подібності і розбіжності – комбінація двох перших методів;

- метод супровідних змін, коли виникнення або зміна одного явища викликає визначену зміну іншого явища, то обидва вони знаходяться у причинному зв'язку один з іншим.

Моделювання – метод, що ґрунтується на використанні моделі як засобу дослідження явищ і процесів. Під моделями розуміють системи, що замінюють об'єкт пізнання і слугують джерелом інформації щодо нього. Моделі – це такі аналоги, подібність яких порівняно з оригіналом істотне, а розбіжність – несуттєва.

Метод моделювання має таку структуру:

- постановка завдання;

- створення або вибір моделі;

- дослідження моделі;

- перенесення знань з моделі на оригінал.

Розглянемо **методи теоретичного дослідження у професійній педагогіці**.

Історичний метод дає можливість досліджувати виникнення, формування і розвиток процесів і подій у хронологічній послідовності з метою виявлення внутрішніх і зовнішніх зв'язків, закономірностей і розбіжностей. Він застосовується, наприклад, при вивченні розвитку і формування тих або тих галузей професійної педагогіки, професійної освіти.

Теоретичний аналіз педагогічних ідей – дозволяє робити глибокі теоретичні узагальнення з важливих питань освіти, знаходити нові закономірності там, де їх не можна виявити за допомогою емпіричних (досвідчених) способів дослідження.

Тому спеціаліст-менеджер в галузі освіти у процесі навчання повинен вивчити регіон, дослідити ті галузі, напрями, де йому в майбутньому доведеться застосовувати свої набуті професійні компетенції, теоретичні знання

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ПІДГОТОВЦІ МЕНЕДЖЕРІВ ДО ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

і практичні вміння в умовах ділового спілкування, правилах і нормах поведінки, розвивати співробітництво, зміцнювати ділові відносини [4].

Від менеджера-педагога, його професійних компетенцій залежить, якими будуть його дії у процесі педагогічної діяльності, інформатизації та технізованому сучасному суспільстві, навчитися жити у складному світі де ставляться нові вимоги до педагогіки суспільно-політичними процесами, входження України в європейський освітній простір. З огляду на це ґрунтовне знання і розуміння педагогічних явищ, процесів, фактів, законів є необхідною складовою освіти не лише студента, вчителя, вихователя, але й батьків.

Висновки. Отже, критерієм визначення менеджера до педагогічної освіти, є вміння його самостійно вчитися, підвищувати рівень професійних компетентностей не лише знань а й способів самостійного оволодіння вміннями і навичками професійного самовдосконалення.

Висока індивідуальна професійна компетенція у педагогічній діяльності забезпечує для менеджера високий авторитет в закладах освіти, дає можливість виробляти професійну позицію, яка означає специфічний вплив авторитету на підлеглих працівників, приймати інноваційні рішення, висловлювати власну оцінку та давати певні поради.

Парадигма системи освіти та підготовка кадрів менеджерів із високим рівнем професійної компетенції, повинні бути взаємозв'язані, відповідати вимогам ринку, сучасним вимогам і загалом світовим стандартам спеціалістів-менеджерів, які можуть виконувати роботу в провідних закладах освіти, що здійснюють підготовку учнівської та студентської молоді на українському ринку праці. Хороший менеджер –

це, в першу чергу, добре освічена у сфері педагогіки людина, з досвідом і широким кругозором.

1. Андрушків Б., Кузьмін О. *Основи менеджменту*. – Львів. – 1995.

2. Вишневецький О.І. *Теоретичні основи сучасної української педагогіки*. – Дрогобич “Коло”. – 2006. – 608 с.

3. Вачевський М.В., Мадзігон В.М., Примаченко Н.М. *Основи економіки. Навчальний посібник*. – К.: Педагогічна думка. – 2007. – 612 с.

4. Єрмошенко М.М., Єрохін С.А., Стороженко О.А. *Менеджмент. Навчальний посібник*. – К.: НАУ. – 2006. – 656 с.

5. Жигір В.І. *Шляхи і напрями підготовки майбутніх менеджерів до педагогічної діяльності// Молодь і ринок*. – 2010. – №3 (62). – С. 48 – 52.

6. Жигір В.І. *Диференціація педагогіки, особливості становлення й розвитку професійної педагогіки// Молодь і ринок*. – 2010. – №4(63). – С. 69 – 73.

7. Жигір В.І., Чернета О.А. *Професійна педагогіка. Навчальний посібник*. – Донецьк. ТОВ “Юго-Восток, ЛТД”, – 2010. – 231 с.

8. Зінкевич В.І., Свінцева О.М. *Стратегічний менеджмент*. Дрогобич, – 2007. – 146 с.

9. Камінецький Я.Г., Клим Б.І. *Організаційно-педагогічні засади управління підготовкою кваліфікованих робітничих кадрів в умовах ринку*. – Львів, – 2002. – 342 с.

10. Коломінський Н. *Психологія менеджменту в освіті (соціально-психологічний аспект)*. – К.: – 2000. – 286 с.

11. Лікарчук І. *Професійно-технічна освіта України: історичний шлях і перспективи*. – К.: – 1999. – 288 с.

12. Пантюк М.П., Пантюк Т.І. *Опорні схеми з педагогіки. Дидактика. Ключові поняття та терміни*. Дрогобич. – 2007. – 88 с.

13. *Підготовка учнів професійно-технічної освіти до сучасних умов маркетингової діяльності на підприємствах// Молодь і ринок*. – 2009. – №9(56). – С. 137 – 144.

Стаття надійшла до редакції 06.05.2010

2 серпня 2010 року
День пророка Іллі

Святий пророк Ілля народився у м. Фесфії (Шесвії) Галаадській за 900 років до Різдва Христового. Ім'я, яке батьки дали синові (Ілля означає “мій Бог – Ягве”) визначило все його життя. З малих літ він присвятив себе Богові, поселився в пустелі й жив у молитві й суворому пості. О тій порі царем Ізраїлю був Ахав, який закликав людей поклонятися ідолам (Ваалові). Трихильницею ідолопоклонства була й цариця Єзавель. Серед тих ізраїльських сміливців, які виступали проти цього був Ілля. Він ревно молився, закликав людей покаятися і повірити в Єдиного Бога. Бачачи духовну загибель свого народу, Ілля переконував царя навернутися, пророкував нещастя для народу, якщо той не схаменеться. Коли цар не послухався слів пророка, настала трирічна засуха, що спричинила голод у країні. І лише за молитвами святого пророка Іллі на спраглу землю знову впав дощ.

